

n-am timp

Ai avut o grămadă de treabă astăzi! Trezit de dimineața, timp pierdut pe drum, o grămadă de făcut la serviciu, acte, hârtii, facturi, telefoane, drumuri, birocrație. Ajuns acasă, seara, evident nu mai ai timp de tine. Ai avut haine de spălat, de plătit facturi, a fost un infern.

Trebuie să te întâlnești mai târziu cu cineva și să-i dai acel ceva. Apoi te așteaptă prietena ta bună cu care vei mai schimba niște vorbe. Poate mâine vei avea grijă de tine, mâine vei face puțină alergare prin parc și ceva gimnastică. Azi nu ai avut timp, a fost o zi plină, chiar a fost, n-ai ce face.

Ai fi vrut să ieși în oraș azi, la o bere sau suc așa rapid, dar nu ai timp, mai ales că mâine ai școală sau muncă. Nu, poate mai încolo, azi nu e timp. Acum vei sta puțin pe net, să investești bine ultima parte a zilei.

Ai vrea să faci multe, dar mereu e ceva de făcut. Ai alerga după pasiunile tale, nu ai timp dom'le, ce să-i faci... Ai vrea să mergi pe munte, să vizitezi un oraș nou, să scrii ceva, să vezi un film la cinema, să faci multe lucruri care nu necesită vagoane de bani. Ai vrea chiar să îți cauți un alt loc de muncă, să depui sute de CV-uri. Ai vrea, dar ghici ce... nu ai timp! Dansul hipnotic și ipocrit continuă și crește cu o intensitate dementțială.

Știu că ai multe de făcut, știu că încă mai crezi în ideologia unei vieți "grele". Știu că ai multe de rezolvat la muncă, știu că te întorci obosit de acolo, știu că școala a mâncat și ea o grămadă de timp, știu că treburile casnice consumă fusul orar, știu că ai vrea să faci multe altele cu viața ta și știu că te minți cu o nerușinare maximă, spunând la toată lumea aceeași ipocrită poezie: "n-am timp!"

Evident, după ceva ani, se instaurează și lamentarea: "unde a zburat timpul ăsta? Când am îmbătrânit așa? Erau atât de multe pe care vroiam să le fac, dar acum e prea târziu..." Evident, atunci iar nu vei mai avea timp, pentru că vei considera că gata, a trecut timpul. Ai vrea să dai timpul înapoi, dar nu mai bine profiți acum?!

Poți să mă minți cât vrei, poți să te minți cât vrei, poți încerca să îi atragi pe alții în aceeași minciună, nu contează, important este ca absolut fiecare secundă pe care nu o investești în ceva care-ți produce pasiune, care te liniștește și te ajută să crești, este o secundă pierdută. Acum adună-le și vezi ce datorie ai deja.

Ce ai făcut astăzi benefic pentru viața ta? Cei ai făcut ieri? Dar mâine ce vei face? Nu citi mai departe, răspunde-ți! Răspunde-ți ție în mod special!

Mereu va fi ceva de făcut, mereu vei fi prea ocupat sau obosit sau plictisit, mereu va apărea ceva nou, încă o treabă neașteptată de rezolvat, mereu te va distra ceva, mereu vei fi tentat să te minți cu aceeași placă uzată. Timpul nu există, nu îl poți crea și nici distruge, dar poți irosi viața în formă fizică, acordând exagerată atenție interminabilelor treburi care alegi să te țină ocupat.

Nu este oare evident cât de repede îmbătrânești? Nu este oare evident că absolut tot ce ai vrea să faci, dar ignori, nu te va părăsi niciodată și vei acumula un imens bagaj de regrete? Nu este o evidentă tâmpenie să spui că nu ai timp de dragoste acum, de viață, pentru că ai serviciu greu sau ești obosit?

Fantastic este că atunci când investești timp în ceva ce te pasionează, găsești mereu timpul necesar pentru a continua. Dacă nu acționezi, ci doar te limitezi la gânduri efemere, categoric vei spune că nu ai

timp de pasiune, nu ai acum, de unde atâta timp...

Mai e vorba: "ziua are doar 24 de ore"! Păi și dacă avea 65 de ore, cei ai fi făcut în plus? Hai sa mergem la Polul Nord, să avem câteva luni numai zi, poate acolo vom găsi timp și pentru viață. Dacă NU te regăsești în cele explicate mai sus, atunci sincere felicitări! Poți chiar să inspire mai departe acest mod de viață, celor interesați.

Expresia "n-am timp" este probabil una din cele mai mari minciuni pe care le aud în mod jignitor. În continuare, după mai bine de un an de când scriu aici, știi în adâncul tău că sunt multe de făcut și de văzut, dar continui să te blochez în puroiul cerebral care te determină să te "aperi" categoric în fața oricărei inițiative de acțiune, susținând că nu ai timp.

Am scris articolul acesta după 9 ore de muncă continuă, în care am alergat în toate direcțiile și am fost la toaletă o singură dată, iar pachetul cu mâncare a rămas neatins. Am și gătit acasă, am lucrat la interminabilele detalii minuțioase ale variantei noi de la site, am vorbit pe net, am făcut ceva exerciții fizice (în special flotări și abdomene), baie, am ascultat muzică, am început un film. Și al naibii, au încăput toate în aceeași zi. Și asta fără prea multe eforturi depuse, e doar o zi simplă.

Nu spun asta sub formă de laudă, ci ca un simplu exemplu. Poți face mult mai multe dacă îți crezi un obicei din asta. Dacă mereu mergi pe premiza că nu ai timp să faci ceva, vei avea dreptate aproape de fiecare dată. Dacă alegi să crezi că ai timp să faci altceva și vei lua acțiune în privința asta, vei observa că vei avea timp, spre socul ideologiei ruginite. Dar asta înseamnă să vrei și implică și disciplină.

As putea spune că timpul este direct proporțional cu disciplina fiecăruia. Ai vrea să fi fericit, să trăiești în echilibru, dar nu ai timp, ești prea ocupat irosind timpul!

Tu ce părere ai?